

Mindeord om Michael Herslund

Hanne Korzen og Niels Davidsen-Nielsen

Vi har med stor sorg modtaget meddelelsen om at vores nære ven og kollega Michael Herslund er død. Michael, der havde en magistergrad i romanske sprog, var en af de få "rigtige" romanister der er tilbage i Danmark. Ikke blot beherskede han alle de romanske sprog, men han var også specialist i oldfransk og sproghistorie, discipliner hvori Danmark nød stor anerkendelse internationalt, men som man senere valgte at skære mere eller mindre bort. Ved Københavns Universitet mistede Romansk Institut mange af sine stillinger i begyndelsen af 1980'erne, og mange af sprogforskerne ved KUA søgte over på Handelshøjskolen, hvor Michael Herslund blev professor i 1986. Her fortsatte han sin sprogforskning og blev forfatter til flere hundrede artikler og en internationalt anerkendt doktorafhandling om dativ ('Le datif en français', 1988).

Michael samarbejdede også meget med sine kolleger: med Finn Sørensen skabte han adjektteorien, en elegant forenkling af sætningsanalysen, med Hanne Korzen, Henning Nølke og Finn Sørensen skrev han det store værk 'DET FRANSKE SPROG', som nu net-udgives, med Irène Baron, Iørn Korzen og flere yngre kolleger stiftede han forskningsgruppen Typolex, der ville udforske typologiske forskelle mellem de germanske og de romanske sprog, et samarbejde der udmøntede sig i en lang række publikationer, og henimod årtusindeskiftet skabte han sammen med Irène Baron og Katrine Ravn Jørgensen faget Europæiske Studier, som blev et tilløbsstykke med glade studerende, der var gode til at skaffe sig arbejde bagefter. Sammen med Niels Davidsen-Nielsen skrev han flere artikler og to kronikker i Politiken og Berlingske Tidende om engelsk påvirkning af dansk og domænetab.

Michael var velsignet med en usædvanligt veludviklet humoristisk sans. Den betjente han sig af, når der var behov for at bremse udviklinger der trængte vores modersmål tilbage til fordel for engelsk. I kronikken i Politiken 'Dansk han med sin tjener talte' (22. marts 1997) skrev han blandt andet følgende:

”Hvad kan man stille op, og skal man stille noget op? Hvis man mener, at vi sprogligt og kulturelt trækkes hen imod en énsproglig volds- og pengefikseret kultur hvor man taler amerikansk, og ikke synes det er tiltrækkende, må man vel kunne gøre noget ... Hvad med en afgift? Strømmen af afgifter vælter i forvejen ud over os. Der skal simpelt hen erlægges en klækkelig afgift – på linje med miljøafgifterne, det er nemlig miljø der er tale om ... Jah, vil man sige, men hvem skal kontrollere det? Hold op med det pjat: Hvem kontrollerer alle de andre udgifter? Hvem tager sig af at vi overholder landets love? Lad os bare få den afgift! Det kan Forbrugerombudsmanden klare med en ordbog.”

Her er vi næsten ovre i den satiriske stil som mesteren over alle satirikere, den engelske forfatter Jonathan Swift (1667-1745), henrykkede sine læsere med.

Blandt de mange priser og anerkendelser Michael modtog for sin mangeårige videnskabelige indsats kan vi til sidst nævne, at han fra 1995 var medlem af Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab og i 2010 modtog den fornemme franske pris 'Palme Académiques'. Hans eftermæle er det bedst tænkelige.